

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת ויקרא

תיקוני זהר חלק ד

זיום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קבד ע"ב	רפא
שני	קבה ע"א	רצו
שלישי	קבה ע"ב	שט
רביעי	קבו ע"א	שכג
חמישי	קבו ע"ב	שלז
שישי	קבז ע"א	שמט
שבת	קבז ע"ב	שס

עלון מס' 75 פרשת ויקרא - פקודי תש"פ

י"ל בעזה"ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

עמלק היה אורב למעלה לטמא את המקדש

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו', רבי חייא פתח, (ש"א טו ו) ויאמר שאול אל הקני, לכו סורו רדו וגו', תא חזי מה פתיב בעמלק, (שם פסוק ב) פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל וגו', וקדשא בריך הוא בכלהו קרבין דעבדו שאר עממין לגבייהו דישראל, מאי טעמא לא אקשי קמיה, פהאי קרבא דעבד עמלק לגבייהו.

אלא ודאי קרבא דעמלק הוה בכל סטרין לעילא ותתא, דהא בההוא זמנא אתתקף חוץא בישא לעילא ואתתקף לתתא, מה חוץא בישא פמין על פרשת ארחין, אוף הקא נמי עמלק חוץא בישא הוה לגבייהו דישראל, דכמין לון על פרשת ארחין, דכתיב (ש"א טו ב) אשר שם לו בדרך בעלותו ממצרים, פמין הוה לעילא לסאבא מקדשא, וכמין הוה לתתא לסאבא

מתוך מדבש

ומתוך אלא ודאי קרבא דעמלק הוה בכל סטרין לעילא ותתא אלא ודאי מלחמת עמלק היתה בכל הצדדים למעלה ולמטה, דהא בההוא זמנא כי בזמן ההוא שחטאו ישראל ואמרו היש ה' בקרבנו אם אין, אתתקף חוץא בישא לעילא נתגבר הנחש הרע שהיא כללות הקליפה למעלה ליכנס למקום קדוש לקטרט על ישראל, ואתתקף לתתא ונתגבר למטה על ידי עמלק ללחום עם ישראל בפועל ממש, והיה דומה לנחש כי מה חוץא בישא פמין על פרשת ארחין מה נחש הרע אורב על פרשת דרכים להרוג בני אדם, אוף הקא נמי עמלק חוץא בישא הוה לגבייהו דישראל כמו כן עמלק היה כנחש הרע כנגד ישראל, דכמין לון על פרשת ארחין שארב להם על פרשת דרכים דכתיב אשר שם לו בדרך בעלותו ממצרים פ"י כי שם לו מארבים וחילות בדרך, כמו שתרגם יונתן דכמן ליה באורחא, והיו עדיין בדרך ללכת לארץ כנען ולא היו במקום ישוב, פמין הוה לעילא לסאבא מקדשא אורב היה למעלה לטמא את המקדש, כלומר לגרום פגם במלכות דלעילא הנקראת מקדש, וכמין הוה לתתא לסאבא לישראל וארב למטה לטמא את ישראל להשליט בהם הקליפה ולהחטיאם, מנלן מנין לנו

עמלק היה אורב למעלה לטמא את המקדש

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, כדי לפרש פסוק זה רבי חייא פתח הקדים לפרש מש"כ ויאמר שאול אל הקני לכו סורו רדו מתוך העמלקי, פ"י הפרדו מעם עמלק, פן אוסיפך עמו בעת שאחרימם, כי בעת מלחמה אי אפשר להבחין את מי הורגים, ואמר תא חזי מה פתיב בעמלק בא וראה מש"כ בעמלק שאמר הקב"ה פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל פ"י זוכר אני את אשר עשה עמלק לישראל בעלותו ממצרים, ועתה אני רוצה לפקוד ולשלם לו כגמולו, לכן לך והכית את עמלק והחרמתם את כל אשר לו, והקשה וקדשא בריך הוא בכלהו קרבין דעבדו שאר עממין לגבייהו דישראל והקב"ה בכל המלחמות שעשו שאר האומות עם ישראל, (אפילו בימי משה כמו מלחמת הכנעני מלך ערד, ומלחמת סיחון ועוג), מאי טעמא לא אקשי קמיה פהאי קרבא דעבד עמלק לגבייהו מה הטעם שלא היה קשה בעיניו כמלחמה זו שעשה עמלק עם ישראל, עד שאמר לשאול המלך לך והכית את עמלק.

לְיִשְׂרָאֵל, מִנְלֹן, דְכָתִיב (דברים כה יז) אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ, פְּתִיב הֶכָּא אֲשֶׁר קָרָךְ, וּכְתִיב הֵתָם (שם כג יא) פִּי יִהְיֶה בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טְהוֹר מִקְרָה לְיִלָּה.

וְעַל דָּא בְּבַלְעָם פְּתִיב, (במדבר כג ד) וַיִּקְרַ אֱלֹהִיִּם אֶל בַּלְעָם, וַיִּקְרַ לִישָׁנָא דְמִסְאָבָא נֶקֶט, וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב אֱלֹהִיִּם, אֶלָּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזִמִּין לִיהָ הָהוּא אֲתֵר דְמִסְאָבָא לְאִסְתַּאבָּא בִּיהָ, בְּהָהוּא דְרָגָא דְאִיהוּ אֲתֵדְבֵק לְאִסְתַּאבָּא בִּיהָ.

הטעם לשנאת הקב"ה את עמלק

מָה עֵבֶד בַּלְעָם, אִיהוּ חֲשִׁיב בְּאִינוּן קְרַבְנִין לְסַלְקָא לְעִילָא, מִיַּד זְמִין לִיהָ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָהוּא אֲתֵר, אָמַר לִיהָ, הָא מִסְאָבּוּ לְגַבְרָךְ פְּמָה דְאֲתַחְזִי לָךְ, וְעַל דָּא וַיִּקְרַ אֱלֹהִיִּם אֶל בַּלְעָם. פְּגִוּוֹנָא דָּא אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וְגו', אֲזִמִּין לְגַבְרָךְ הָהוּא חוּיָא בִישָׁא לְעִילָא לְסַאָבָא לָךְ בְּכָל סְטְרִין, וְאִלְמָלָא דְאֲתַתְקַף מִשָּׁה לְעִילָא וַיהוֹשֻׁעַ לְתַתָּא, לָא יָכִילוּ יִשְׂרָאֵל לִיהָ, וּבְגִין

מתוק מדבש

לעלות עמו אל הקדושה, אבל לפי שאו לא היה שום חטא בישראל, לכן היה דומה למשליך אבן על דבר קשה שהאבן חוזרת אליו, כמו כן אותה הטומאה שהיה מעורר למעלה חזרה והגיעה אליו, מִיַּד זְמִין לִיהָ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָהוּא אֲתֵר מִיַּד הַזְמִין לוֹ הַקְּב"ה מְקוּם הָהוּא שֶׁל הַסְטְרָא אַחְרָא, אָמַר לִיהָ ר"ל כִּאִילוּ אִמַר לוֹ הַקְּב"ה הָא מִסְאָבּוּ לְגַבְרָךְ פְּמָה דְאֲתַחְזִי לָךְ הִרִי הַטּוּמְאָה אֲצִלְךָ כְּמוֹ שְׂרָאוּי לָךְ, וְעַל דָּא וְעַל כֵּן כְּתוּב וַיִּקְרַ אֱלֹהִיִּם אֶל בַּלְעָם בְּלִשׁוֹן טוּמְאָה כְּלוּמַר שֶׁהַזְמִין לוֹ הַקְּב"ה אֶת הַסְטְרָא אַחְרָא.

פְּגִוּוֹנָא דָּא כְּעִין זֶה מִשְׁכַּח אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֵב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ, פִּירוּשׁוֹ כִּי עֲמַלְק אֲזִמִּין לְגַבְרָךְ הָהוּא חוּיָא בִישָׁא לְעִילָא לְסַאָבָא לָךְ בְּכָל סְטְרִין הַזְמִין לָךְ אֶת הַנְּחָשׁ הֵרַע הַעוֹמֵד לְמַעְלָה שֶׁהוּא הַסְטְ"מ לְטַמָּא אוֹתְךָ בְּכָל צֵד, וְאִלְמָלָא דְאֲתַתְקַף מִשָּׁה לְעִילָא וְאִם לֹא שֶׁנִּתְחַזַּק מִשָּׁה לְמַעְלָה לְקַשֵּׁר אֶת הַסְפִּירוֹת כְּדִי שֶׁלֹּא לִיתֵן מְקוּם לְהַקְלִיפָה לִיכְנֹס אֶל הַקְּדוּשָׁה, וַיהוֹשֻׁעַ לְתַתָּא וַיהוֹשֻׁעַ נִתְחַזַּק לְמַטָּה לְצֵאת לְלַחֹם מִלַּחַמַת ה' לְבַטֵּל כַּח הַטּוּמְאָה שֶׁל עֲמַלְק שְׂבוּהָ הַחֲלִישׁ אֶת כַּחֲסֵם, לֹלָא זֹאת לָא יָכִילוּ יִשְׂרָאֵל לִיהָ לֹא הָיוּ יְכוּלִים יִשְׂרָאֵל לְעַמּוֹד נִגְדוֹ, וּבְגִין פְּךָ נָטִיר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָהוּא דְבָבּוּ לְדָרִי דְרִין לְכֵן נוֹטֵר הַקְּב"ה שְׂנֵאָה לְעַמְלָק לְדוּרֵי דוֹרוֹת, מֵאִי טַעְמָא מְהוּ הַטַּעַם, וְאִמַר כִּי אִפִּילוּ שֶׁלֹּא הָיָה יְכוּל לְהַפִּיק זְמַמּוֹ מִכָּל וְכָל עִם כָּל זֶה גֵרַם פִּגְמֵם בְּאוֹתוֹת וּ"ה שֶׁל הַשֵּׁם הוּי"ה בְּגִין דְחֲשִׁיב לְאֲעַקְרָא אֶת קְיָיְמָא מְאֲתָרִיהָ לְפִי שֶׁחֲשַׁב לְעַקּוֹר אֶת אוֹת הַבְּרִית מִמְקוּמוֹ, הֵינּוּ שְׂרַצָּה לְהַפְרִיד אֶת הַיְסוּד שֶׁהוּא אוֹת ו' מִן הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא אוֹת ה', כְּמ"ש כִּי יָד עַל

שעמלק טימא את ישראל, ואמר דְכָתִיב אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ שְׂטִימָא אוֹתָם בְּמִקְרָה לִילָה, כִּי קָרָךְ הוּא לְשׁוֹן טוּמְאָה, וְרֵאִיָּה לְדַבֵּר כִּי פְּתִיב הֶכָּא אֲשֶׁר קָרָךְ, וּכְתִיב הֵתָם פִּי יִהְיֶה בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טְהוֹר מִקְרָה לְיִלָּה מַה מִקְרָה שֶׁל שֵׁם הוּא טוּמְאָה אִף קָרָךְ דְכֵאֵן הוּא טוּמְאָה.

וְעַל דָּא בְּבַלְעָם פְּתִיב וְעַל כֵּן בְּבַלְעָם כְּתוּב וַיִּקְרַ אֱלֹהִיִּם אֶל בַּלְעָם וְאִמַר כִּי וַיִּקְרַ לִישָׁנָא דְמִסְאָבָא נֶקֶט וַיִּקְרַ הוּא לְשׁוֹן קְרִי וְטוּמְאָה, כְּלוּמַר שֶׁהוּא נְטִמָּא בְּטוּמְאָה הִיא שְׂרַצָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי בַלְעָם הָיָה דוּמָה בְּדוּמָה לְעַמְלָק וְיִתְרָה קִשָּׁה מִמֶּנּוּ, כִּי עֲמַלְק לֹא הָיָה יְכוּל לְעוֹרֵר אֶת הַקְּלִיפָה אֲלֵא הָיָה כְּלִי מוּכָן לְכַךְ, אֲבָל בַּלְעָם הָיָה רוֹדֵף אַחֲרֵי הַסְטְ"מ וּמְעוֹרְרוֹ לְפָגוּם לְמַעְלָה כְּדִי שִׁיכּוֹל לְעַקּוֹר אֶת יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב וַיִּקְרַ אֱלֹהִיִּם אֶל בַּלְעָם, שֶׁהוּא שֵׁם קְדוֹשׁ וּמְשֻׁמֵּעַ שֶׁהַקְּב"ה דִּיבֵר עִמּוֹ, אִינוּ כֵּן אֶלָּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזִמִּין לִיהָ הָהוּא אֲתֵר דְמִסְאָבָא לְאִסְתַּאבָּא בִּיהָ אֲלֵא הַקְּב"ה הַנִּקְרָא אֱלֹהִיִּם הִקְרָה לְפָנָיו אֶת מְקוּם הַטּוּמְאָה לְהַטְמִאוֹת בּוֹ, בְּהָהוּא דְרָגָא דְאִיהוּ אֲתֵדְבֵק לְאִסְתַּאבָּא בִּיהָ בְּאוֹתָהּ הַמְדֵרְגָה שֶׁהוּא נִתְדַבֵּק לְהַטְמִאוֹת בּוֹ.

(ויקהל דף קצד ע"ב - קצה ע"א, ובכיוורינו כרך ח עמ' קכב - קכג)

הטעם לשנאת הקב"ה את עמלק

מָה עֵבֶד בַּלְעָם מַה עִשָּׂה בַלְעָם, אִיהוּ חֲשִׁיב בְּאִינוּן קְרַבְנִין לְסַלְקָא לְעִילָא הוּא חֲשַׁב בְּאוֹתָם הַקְּרִבְנוֹת לְעוֹלוֹת לְמַעְלָה לְמְקוּם הַקְּדוּשָׁה וְלְעוֹרֵר אֶת הַסְטְ"מ שִׁיקְטֵרְגַּע עַל יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הַקְּרִיב קִרְבֵּן עוֹלוֹת שְׁכוּלוֹ כְּלִיל לְגִבּוּהָ כְּדִי

כָּךְ נָטִיר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הֵהוּא דְּכָבוּ לְדָרֵי דְרִין, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּחָשִׁיב לְאַעְקָרָא אֶת קַיִמָּא מֵאַתְרֵיהּ, וּבְגִין כְּךָ פְּקִידָתִי, בְּפִקִּידָהּ, דְּהָא תַּמָּן אֲתַרְמִיז רְזָא דְּאֵת קַיִמָּא קִדְשָׁא.

רבי עקיבא נתדבק באהבה שלמה בהיכל האהבה דבריאה

אַרְבַּעָה נְכֻסוּ לְפָרְדֵס, וְכִלְהוּ אֲתַבְרִירוּ לְדוּכְתָא דָּא, לְאַלִּין אַרְבַּע יְסוּדֵי, וְכָל חַד וְחַד אֲתַקְשָׁר בְּדוּכְתֵיהּ, דָּא בְּסִטְרָא דְאַשָׁא, וְדָא בְּסִטְרָא דְמֵיָא, וְדָא בְּסִטְרָא דְרוּחָא, וְדָא בְּסִטְרָא דְעַפְרָא, וְכִלְהוּ אֲטַבְעוּ בִּיסוּדָא דִּילֵיהּ כְּמָה דְעָאלוּ, בַּר הֵהוּא שְׁלִימָא חֲסִידָא דְאַתֵּיא בְּסִטְרָא דִּימֵיָא, וְאַתְדַּבֵּק בִּימֵיָא וְסָלִיק לְעֵילָא.

וְכַד מָטָא לְהֵאֵי אֲתַר דְאַקְרִי הֵיכַל אַהֲבָה, אֲתַדַּבֵּק בֵּיהּ בְּרַעוּ דְלָבָא, אָמַר, הֵאֵי הֵיכַלָא, צְרִיכָא אִיהוּ לְדַבְקָא לֵיהּ בְּהֵיכַלָא דְלְעֵילָא בְּאַהֲבָה רַבָּה, כְּדִין אֲשֶׁתְּלִים בְּרְזָא דְמְהֵימְנוּתָא, וְאִיהוּ סָלִיק וְאַשְׁלִים אַהֲבָה זּוּטָא בְּאַהֲבָה רַבָּא כְּדָקָא חֲזִי, וְעַל דָּא מִית בְּאַהֲבָה, וְנִפְקַּנְךָ נִשְׁמַתֵּיהּ בְּהֵאֵי קָרָא וְאַהֲבָתָּ, זְכָאָה חוּלְקֵיהּ.

מתוק מדבש

חוץ מהחסיד השלם הזה שהוא רבי עקיבא, דְאַתֵּיא בְּסִטְרָא דִּימֵיָא וְאַתְדַּבֵּק בִּימֵיָא וְסָלִיק לְעֵילָא שהלך ועלה כל מדרגות התחתונות בצד הימין ששם אין אחיזה לסטרא אחרא, עד שעלה ונתדבק בימין דהיינו בהיכל האהבה דבריאה, ואח"כ עלה למעלה בחסד דאצילות.

וְכַד מָטָא לְהֵאֵי אֲתַר דְאַקְרִי הֵיכַל אַהֲבָה וּכְשֶׁהֲגִיעַ לְמִקּוּם הַזֶּה הִנְקִירָא הֵיכַל אַהֲבָה דְבֵרִיאָה, אֲתַדַּבֵּק בֵּיהּ בְּרַעוּ דְלָבָא נִתְדַבֵּק בּוּ בְרַעוּן וּכּוֹנֵת הֵלֵב, כִּי כֹאן צְרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר בְּאַהֲבָה שְׁלִימָה, אָמַר, הֵאֵי הֵיכַלָא צְרִיכָא אִיהוּ לְדַבְקָא לֵיהּ בְּהֵיכַלָא דְלְעֵילָא, בְּאַהֲבָה רַבָּה אָמַר, הֵיכַל זֶה שֶׁל אַהֲבָה דְבֵרִיאָה צְרִיכִים לְהַעֲלוֹתוֹ וּלְיַחַדּוֹ בְּהֵיכַל שְׁלֵמָה הִנְקִירָא אַהֲבָה רַבָּה, שֶׁהוּא חֲסִיד דְאַצִּילוּת, כְּדִין אֲשֶׁתְּלִים בְּרְזָא דְמְהֵימְנוּתָא וְאֵז נִשְׁלַם בְּסוּד הָאֲמוּנָה, כְּלוּמַר שְׁגֵרָם יַחֲדוּ קוּב"ה וּשְׁכִינֵתָהּ, וְאִיהוּ סָלִיק וְאַשְׁלִים אַהֲבָה זּוּטָא בְּאַהֲבָה רַבָּא כְּדָקָא חֲזִי וְהוּא עָלָה וְהַשְׁלִים דֵּהֵינּוּ שֶׁהֵעֵלָה אֶת אַהֲבָה הַקְּטָנָה שֶׁהִיא סוּד חֲסִיד דְמַלְכוּת, בְּאַהֲבָה הַגְּדוּלָה שֶׁהִיא חֲסִיד דְתַפְאַרְת דְאַצִּילוּת, כְּרָאוּי לְהִיּוֹת, וְעַל דָּא מִית בְּאַהֲבָה וְעַל כֵּן מֵת בְּאַהֲבָה דֵּהֵינּוּ בְּמִיתַת נְשִׁיקָה, וְנִפְקַּנְךָ נִשְׁמַתֵּיהּ בְּהֵאֵי קָרָא וְאַהֲבָתָּ וַיֵּצֵא נִשְׁמַתּוֹ בְּפִסּוּק זֶה שֶׁל וְאַהֲבָתָּ, (וְהִגְרָא פִירֵשׁ, שִׁיעָא נִשְׁמַתּוֹ בְּהֵיכַל אַהֲבָה שְׁבוּ הוּא פִרְשַׁת וְאַהֲבָתָּ, שִׁשְׁם צְרִיךְ לְהִתְדַבֵּק בְּאַהֲבָה רַבָּה דְלְעֵילָא, אֲבָל יֵצֵאת נִשְׁמַתּוֹ הִיתָה בְּאִמְרֵתּוֹ תִּבְת "אֶחָד" דְשִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל), (כְּמוֹנָא נִמְס' נִכּוּת דָּף ס"א ע"ג), זְכָאָה חוּלְקֵיהּ אֲשֵׁרִי חִלְקוּ שֶׁל רַבִּי עַקִּיבָא שׁוֹכֵה לְכַךְ.

(פְּקוּדֵי דְרַנְד ע"ב בְּהֵיכַלּוֹת דְקוּדְשָׁה, וּבְבִיאוּרֵינוּ כְּרַךְ טַעַמ' תִּיא - תִּיב)

כס י"ה, שפירושו חז"ל שאין השם שלם עד שימחה שמו של עמלק, ובגין כן ולכן אמר הקב"ה פְּקִידָתִי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עֲמָלֵק, וְלֹא אָמַר לְשׁוֹן זְכִירָה שֶׁהוּא בְּתַפְאַרְת אֲלֵא בְּפִקִּידָה שֶׁהִיא בְּמַלְכוּת, דְּהָא תַּמָּן כִּי שֵׁם בְּמַלְת פְּקִידָה אֲתַרְמִיז רְזָא דְּאֵת קַיִמָּא קִדְשָׁא נִרְמָז וְכִלּוּל הִיסוּד שֶׁהוּא סוּד אוֹת בְּרִית קוּדֵשׁ, כִּי אֲפִילוּ שְׁשׁוּרֵשׁ הַפְּקִידָה הוּא בְּמַלְכוּת עַכ"ז לְפִי שֶׁהִפְרִיד בֵּין הִיסוּד לְמַלְכוּת לְכֵן גֵּרַם פִּגְמָם בְּמַלְכוּת, וּפְגָמָם זֶה לֹא יִתּוּקֵן עַד שֶׁהִקְב"ה יִמְחָה וַיְבַטֵּל שׁוּרְשׁוֹ שֶׁל עֲמָלֵק מִלְּמַעְלָה וְעַנְפּוֹ מִלְּמַטָּה כְּבִיאַת הַגּוּאֵל בְּב"א. (וַיִּקְהַל דָּף קַצָּה ע"א, וּבְבִיאוּרֵינוּ כְּרַךְ ח עמ' קַפד - קַפּה)

רבי עקיבא נתדבק באהבה שלמה בהיכל האהבה דבריאה

אַרְבַּעָה נְכֻסוּ לְפָרְדֵס שֶׁנִּשְׁמַתָּם עֲלָתָה עַל יְדֵי שֵׁם לְהֵיכַלּוֹת שֶׁל עוֹלָם הַיְצִירָה, וְכִלְהוּ אֲתַבְרִירוּ לְדוּכְתָא דָּא וְכוּלָם בִּירְרוּ וּבַחֲרוּ לְעֵלוֹת לְמִקּוּם הַזֶּה שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, לְאַלִּין אַרְבַּע יְסוּדֵי לְאֵלוֹ הַד' יְסוּדוֹת שִׁישׁ בְּעֵץ הַדַּעַת שְׁכִלּוּלִים טוֹב וְרַע, וְכָל חַד וְחַד אֲתַקְשָׁר בְּדוּכְתֵיהּ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִתְקַשֵּׁר בְּמִקּוּם שׁוּרְשׁוֹ, כְּלוּמַר בִּיסוּד שִׁשְׁם נִאֲחֲזַת נִשְׁמַתּוֹ, דָּא בְּסִטְרָא דְאַשָׁא אֲלִישַׁע נִקְשֵׁר בְּצַד הָאֵשׁ, וְדָא בְּסִטְרָא דְמֵיָא רַבִּי עַקִּיבָא נִקְשֵׁר בְּצַד הַמַּיִם, וְדָא בְּסִטְרָא דְרוּחָא בֵּן זּוּמָא נִקְשֵׁר בְּצַד הָרוּחַ, וְדָא בְּסִטְרָא דְעַפְרָא וּבֵן עֲזָאֵי נִקְשֵׁר בְּצַד הָעַפְרָא, וְכִלְהוּ אֲטַבְעוּ בִּיסוּדָא דִּילֵיהּ כְּמָה דְעָאלוּ וְכוּלָם נִטְבְּעוּ בְּחִקִּירַתָּם כֹּל אֶחָד בִּיסוּד שְׁלוֹ שֶׁנִּכְנָסוּ בּוֹ, בַּר הֵהוּא שְׁלִימָא חֲסִידָא

על ידי שמחת שבת ויום טוב זוכים לחלק לעוה"ב

פְּתִיב (קהלת ח טו) וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ פִּי אִם לְאָכּוֹל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלּוֹ יָמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְכִי שְׁלֵמָה מִלְּפָא מְשַׁבַּח דָּא.

אֶלָּא וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, דָּא חֲדוּתָא דְמִלְּפָא קְדִישָׁא בְּזִמְנָא דְאִיהוּ שְׁלֵטָא, בְּשַׁבְּתָא וּבְיוֹמֵין טְבִין, דְּמִפְּל עוֹבְדֵין טְבִין דְּבַר נֶשׁ עֲבִיד, אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, פִּי אִם לְאָכּוֹל וְלִשְׂתוֹת, וְלִאֲחֻזָּה חֲדוּתָא בְּהוּא סְטָרָא, בְּגִין דִּיהָא לִיה חוֹלְקָא לְעֵלְמָא דְאִתִּי. וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלּוֹ, מָאן, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, הוּא יִלְוֶנוּ, וְיִהְיֶה עֲמִיהָ לְאֵעֲלָא לִיה לְעֵלְמָא דְאִתִּי.

מתוק מדבש

טְבִין בזמן שהוא שולט, דהיינו בשבתות ובימים טובים, שאז יש שמחה למעלה, ואז צריך לאכול ולשתות ולשמוח למטה, דְּמִפְּל עוֹבְדֵין טְבִין דְּבַר נֶשׁ עֲבִיד כי מכל המעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה במעשים גשמיים של הגוף, אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, פִּי אִם לְאָכּוֹל וְלִשְׂתוֹת דִּיהֵינוּ וְלִאֲחֻזָּה חֲדוּתָא בְּהוּא אִמְנָא (ה"ג סמק"מ) לאכול סעודות שבת, ולהראות שמחה בזמן ההוא, כי שמחת שבת ויום טוב מתפשטת על כל ישראל, על כל אחד ואחד כפי בחינתו, (ומי שמתעצב ח"ו בשבת ויום טוב הוא פוגם בזו השמחה), בְּגִין דִּיהָא לִיה חוֹלְקָא לְעֵלְמָא דְאִתִּי כי על ידי שמחת שבת ויום טוב יהיה לו חלק לעולם הבא.

ומש"כ וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלּוֹ שואל מאן מי ילוה אותו, ואמר דָּא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, הוּא יִלְוֶנוּ, וְיִהְיֶה עֲמִיהָ לְאֵעֲלָא לִיה לְעֵלְמָא דְאִתִּי זהו הקב"ה שהוא ילוה אותו וילך עמו להביאו לעולם הבא. (פקודי דף רנה ע"א בהיכלות דקדושה, ובכיאורינו כרך ט עמ' תיו)

על ידי שמחת שבת ויום טוב זוכים לחלק לעוה"ב

פְּתִיב וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה מִשְׁבַּח אֲנִי אֶת עֵין הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ הֵינּוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, פִּי אִם לְאָכּוֹל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ כִּי הַאֲכִילָה וְהַשְׂתִּיָּה מִבִּיאִים אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְהוּא יִלְוֶנוּ וְהַשְּׂמֵחָה תִּתְחַבֵּר עִמּוֹ, בְּעַמְלּוֹ בַּעַת אֲשֶׁר יַעֲמוֹל, כֹּל יָמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים לַחַיּוֹת, תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ פִּי בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֵל יִצְטַעַר בְּטוֹרַח הָעַמֵּל. (מנודות), וּמִפְּרַשׁ וְאָמַר, מִש"כ וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה שׁוֹאֵל וְכִי שְׁלֵמָה מִלְּפָא מְשַׁבַּח דָּא וְכִי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ מִשְׁבַּח אֶת שְׂמֵחָה תַּעֲנוּגִי עוֹלָם הַזֶּה.

ומתרץ ואמר אֶלָּא וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֵין הַכּוֹנֵה עַל שְׂמֵחָה תַּעֲנוּגִי עוֹלָם הַזֶּה, אֵלָּא דָּא חֲדוּתָא דְמִלְּפָא קְדִישָׁא זֶה הוּא הַשְּׂמֵחָה שֶׁל מֶלֶךְ הַקְּדוּשׁ ב"ה, בְּזִמְנָא דְאִיהוּ שְׁלֵטָא בְּשַׁבְּתָא וּבְיוֹמֵין

שבח דא שירתא

כתב בספר בן איש חי (הלכות שנה א הקדמה לפרשת שמות) וזה לשונו: וכתבו המקובלים דגדול הפועל הנעשה מעסק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. ובכן כאשר נצא ונחשב דעסק התורה דשבת הוא פי אלף מיום חול, ועוד שעסק סתרי התורה בהבנה הוא חשוב פי כמה מעסק לימוד הנגלה (כמבואר בכסא מלך ת' ל' אות צ, ובת' מג אות ס), נמצא כמה גדול הוא העסק בשבת בסתרי תורה ובהבנה. גם אם יעסוק בתורה בשבת ובחצות לילה, הרי שיכפול שוב שכרו, ועל דרך זה כשיחול שבת ביום טוב, הרי שיכפול יותר שכרו, ואם כן אשרינו ומה טוב חלקינו, וברוך אלקינו שבראנו לכבודו.

ד לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com פרשת ויקהל - פקודי תשי"פ

הזיכרון הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]